

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

Vierde jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 37 december 2009

Geliefde familie,

De vorige keer zijn wij geëindigd dat **Oom Rinus** in het Sint-Jorisgasthuis te Delft was opgenomen (**Oom Rinus** was toen ongeveer 17 jaar oud). Daar had hij het niet naar zijn zin. Het leek wel een gevangenis. Alle deuren werden achter je, met slot en sleutel dicht gedaan. **Oom Rinus** kreeg heimwee. Hij wilde terug naar zijn broertjes en zusjes. **Oom Rinus** at slecht en viel kilo's af. Toen kreeg **opa van der Slikke** van een verpleger stiekem het advies om **oom Rinus** weer thuis te nemen daar opname in het St-Jorisgasthuis averechts werkte. Maar voordat **opa van der Slikke** die beslissing durfde te nemen, passeerde nog het een en ander.

Zo kreeg **opa en oma van der Slikke** op een zondagmorgen een telefoontje uit het St-Jorisgasthuis of **Rinus** soms thuis was. Ze misten hem al de gehele morgen en zij vermoedden dat hij was weggelopen. **Opa en Oma** schrokken zich naar en zaten gelijk in zak en as. Als er maar niet iets ernstig was gebeurd? Zij wisten zich geen raad en keken iedere keer naar buiten om te zien of **Rinus** er al aan kwam. Iedere minuut leek wel een uur. Plotseling ging de telefoon weer. Wat schrok **Opa**, de politie aan de lijn. Toch niets ernstig? **Opa** liet een zucht van verlichting toen de politie vertelde dat **Rinus** in Breda was gevonden en niet wist waar hij was.

Maar hoe kon **Rinus** nu in Breda terecht komen en wat was er gebeurd?

Oom Rinus heeft alles verteld. Tijdens het "luchten" mochten de patiënten op de binnenplaats vrij wandelen. Maar **Rinus** aasde om daar weg te komen. Nu stond om die binnenplaats een hele hoge muur waardoor het onmogelijk was daar weg te komen. Maar **Rinus** was slimmer dan men dacht. Hij zag een dikke boom nabij die hoge muur staan. **Rinus** was lenig genoeg dus klom hij snel in die boom en sprong over de muur. Maar hoe nu thuis te komen, geen nood dacht **Rinus**, ik ga liften. En zo nam een meneer hem mee. Echter ging die meneer niet naar Vlaardingen dus zette hij hem af bij het station Delft met wat reisgeld. Na een kaartje gekocht te hebben stapte **Rinus** in de eerste en beste trein die op het station stopte. **Rinus** had echter geen besef dat hij in Schiedam moest overstappen en voordat hij er erg in had zat hij in Breda. Daar stapte hij uit en wist niet meer waar hij was. Een politieagent zag hem daar lopen en zag dat er iets niet in orde was en nam hem mee naar het politiebureau. Daar vertelde **Rinus** openhartig wat hij gedaan had en waar hij woonde.

Zoals reeds aangehaald, **Rinus** werd met de dag magerder en vroeg bij ieder bezoek wanneer hij voorgoed naar huis mocht. Het werd een lijdensweg voor **Opa en Oma van der Slikke**. Temeer daar zij hoorde dat **Rinus** werd geslagen vanwege zijn gestoorde gedrag dat bevestigd werd door de vele blauwe plekken. Wat is wijsheid? Zij wisten het niet meer.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
SLIKKE@VERSATEL.NL

SITEBEHEER:
MARIEKE ROOZENDAAL -
VAN DER SLIKKE

EMAIL:
A.ROOZENDAAL@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Van **(oom) Johan van der Slikke (05-00-00)** hebben wij op 13 januari de volgende mail ontvangen. Gelukkig blijkt hieruit dat de situatie met betrekking tot **(tante) Clazien** thans minder ernstig is.

Zoetermeer, 13 januari 2010.

Beste familie,

De mail van Hanna was meer emotioneel dan zoals de feiten waren.

Na een poliklinisch bezoek aan de haematoloog bleek dat ondanks een vermeerdering van tabletten de virussen in het bloed waren toegenomen. Daarbij kwam dat zowel het Hb als andere bloedlichaampjes zoals leucocyten veel te laag was (o.a. Hb 4,5 en neutrofielen 0,43) Dus moest Clazien gelijk worden opgenomen. Ze heeft na die tijd 3 dagen lang bloed en antivirale medicijnen per infuus toegediend gekregen. Door de bloedtransfusies waren na een paar dagen de waarden van het bloed weer redelijk, alleen lukte dat met de antivirale middelen minder. De waarde zakte wel van 8000 naar 800 maar bleef daaromtrent zweven.

De uitslag moest 2 keer negatief zijn voordat Clazien naar huis mocht. Vorige week vrijdag mocht Clazien naar huis. Achteraf bleek dat een fout te zijn want het lab had op de verkeerde dag gekeken, want Clazien had die dag een waarde van 143. En dus had ze niet ontslagen mogen worden.

Wegens een gebrek aan bedden heeft de arts ons maandag j.l. naar huis gestuurd met de mededeling dat na de volgende bloedsuitslag beoordeeld zal worden of een nieuwe opname noodzakelijk is. Als de virussen in het bloed gestegen zijn is dus opname onvermijdelijk. Als de waarde verminderd is wordt de ontwikkeling afgewacht. De toestand van Clazien is momenteel redelijk. Wel zijn er veel bijverschijnselen van de medicatie zoals, vermoeidheid, beven, kou, e.d. Vandaag, woensdag dus zitten we op een telefoontje te wachten van het ziekenhuis. Zo gauw als de haematoloog gebeld heeft mail ik de uitslag.

Een hartelijke groet van,
Johan

P.S. **(Oom) Johan** berichtte ons dat de dokter een klein foutje heeft gemaakt, zij heeft niet meer teruggebeld. Dientengevolge dus geen aanvullende informatie.

Verder deelde **(oom) Johan** mee dat **(tante) Clazien** op D.V. 20 januari haar geboortedag hoopt te gedenken, maar dat het vanwege haar ziekte te vermoeiend is deze te vieren. Bij leven en welzijn hoopt zij dat het volgend jaar gevierd kan worden.

Omdat er onder ons zijn er die **(tante) Clazien** wellicht nog een kaartje wil sturen, volgt hier haar adres is:

C. van der Slikke-de Niet
Rokkeveenseweg Zuid 145
2718 EM ZOETERMEER

Mailadres: **jmvanderslikke@klikSAFE.nl**
telefoonnummer: **079-3619228**

Van de **familie De Waard (06-03-00)** kregen wij op 14 januari de volgende mail.

Lieve familie en vrienden,

Wij {bedoeld wordt Arie-Jan (red.)} zijn vandaag weer in de "Daniel den Hoed" geweest. De uitslagen van bloed waren goed. HB was 8,2, de witte bloedlichaampje 5,4 en bloedplaatjes 240. De arts was tevreden, alleen de huiduitslag is nog behoorlijk. Over drie weken, als de uitslag van het beenmerg bekend is zal worden bekeken of andere medicijnen nodig is.

Verder delen wij jullie mede dat wij j.l. 14 januari zijn verhuisd. Ons nieuw adres is:

Familie A.J. de Waard,
Gentiaan 23,
2771 SL BOSKOOP

telefoonnummer: 0172-462635

mailadres: ajdewaard@kliksafe.nl

Ontvang allen de hartelijke groeten,
Arie-Jan en Gerda de Waard,
Ronald en Marion
Gerliene en Wilco,
Lisette

Geliefde familie de Waard,

Het doet ons goed om te lezen dat het met **Arie-Jan** goed gaat. Hopelijk gaat het met **Gerda en de kinderen** ook goed. Naar wij begrepen hebben, hebben jullie niet alleen naar het lichaam, maar ook naar de geest een zeer moeilijke tijd achter de rug. Het is onze oprechte wens en bede dat de Heere het alles nog ten goede mag keren. Wij lopen vaak met grote vraagtekens, maar weet dat de Heere met alles zo zijn bedoeling heeft. De tijd zal het leren.

Onze lieve kleinkind **Boaz (07-06-03)** van **Ariën en Marieke Roozendaal-van der Slikke (07-06-00)** heeft rond de jaarwisseling in het IJssellandziekenhuis gelegen. **Marieke** mailde ons het volgende.

Geliefde familie,

Boaz was in de kerstvakantie flink ziek, hij hoestte erg en was verkouden. We zijn op zondag na de kerst naar de huisartsenpost gegaan omdat Boaz erg slecht dronk en ook niet meer hilde maar kreunde. Hij bleek het RS virus te hebben, was erg benauwd dus een ziekenhuisopname volgde. Hij werd direct aan de zuurstof gelegd en hij kreeg vervolgens ook een maagsonde zodat hij de borstvoeding wel binnen kreeg. Boaz is flink ziek geweest en mocht pas na 8 dagen naar huis. Maar gelukkig is alles weer achter de rug en gaat het weer goed met hem!

Groetjes, Ariën en Marieke

In de vorige nieuwsbrief hebben jullie gezien en gelezen dat ik (**Ome Maarten (07-00-00)**) op vrijdag 4 december 2009 aan mijn rechteroog ben geopereerd vanwege staar. Van verscheidene heb ik een kaartje of een mail ontvangen waarvoor mijn hartelijke dank. Het is leuk om te ervaren dat er aan je wordt gedacht in zulke situaties.

Echter nu blijkt dat ook mijn linkeroog niet goed functioneert vanwege staar. Het is de bedoeling dat ik op D.V. vrijdag 29 januari 2010 aan mijn linkeroog wordt geholpen. Dus de volgende keer krijgen jullie een foto te zien waarop mijn linkeroog in het verband zit.

GEBOORTE

Kort na de kerstdagen kregen wij van **Chris en Marjan Vuijk (06-02-00)** de volgende mail.

Beste oom Maarten ,

Wij willen doorgeven dat we trotse ouders geworden zijn (op wat oudere leeftijd ☺) van onze zoon Justin. Gelukkig mag alles nu goed gaan en genieten we van ons ventje. Een kaartje hebben we gestuurd.

Hartelijke groeten,

Chris en Marjan Vuijk

Onderstaan zien jullie de tekst zoals deze op het geboortekaartje die we nagenoeg tegelijk kregen met de mail staat. Helaas was het niet mogelijk om het kaartje te scannen dus hebben wij het kaartje maar nagemaakt. (Sorry **Chris en Marjan**).

Chris en Marjan maar ook de kinderen, van harte gefeliciteerd met de geboorte van **Justin**, want dat is zijn roepnaam toch. Het is heel wat om op wat latere leeftijd nog een baby'tje te mogen krijgen. Het zal best wel even druk zijn maar het is een hele rijkdom. Wij wensen jullie met elkaar nog vele gezegende en gezonden jaren toe.

Dan komt nu het gebruikelijke overzicht waarvan wij weten dat er een baby'tje wordt verwacht.

- **Jacob en Dámaris Roomer-van der Slikke (07-07-00)** in maart 2010
- **Mario met Naomi Klomp-van Krimpen (03-14-00)** in juni 2010

BIJDRAGE VAN .....

In de vorige nieuwsbrief kondigde **Gustaaf Gerrets (10-05-00)** aan dat hij **Rebekka Mudde (14-05-00)** zou verzoeken een bijdrage te leveren voor deze nieuwsbrief. Helaas heeft **Rebekka** ons meegedeeld dat zij nu niet in de gelegenheid is om een epistel aan te leveren. Jammer, maar wij hopen dat zij ons spoedig laat weten wanneer het haar schikt.

In plaats van **Rebekka** is **Stefan van Krimpen (03-11-00)** bereid gevonden en bijdrage te leveren. **Stefan** hartelijk bedankt voor je mooie bijdrage. Wij vinden het fijn als er nog neven en nichten zijn die actief meedoen met de nieuwsbrief. Het wordt door de familie zeer gewaardeerd. Verder wensen wij jou veel succes met het opzetten van je autoschadebedrijf.

Hallo lieve grote familie

Allereerst wil ik beginnen met mezelf voor te stellen voor diegene die mij nog niet kennen. Ik ben Stefan van Krimpen geboren op 24 mei 1977 te Vlaardingen en ben een zoon van Lydia van Krimpen – van der Slikke en Cornelis van Krimpen. Ik ben nummer 11 van de 14 kinderen.

In Capelle aan den IJssel groeide ik op. Volgens mijn moeder was ik een lieve jongen.

Helaas liet ik dit op de middelbare school (de Jacobus Revius) niet blijken.

Buiten spelen leek mij meestal beter dan leren, ondanks dat ik het wel moest kunnen haalde ik slechte cijfers en was ik de schrik van de leraren. Dit kon niet lang goed gaan en na drie en half jaar was ik van 1 havo in 2 mavo beland.

Toen had ik genoeg uitgespookt en werd ik van school gestuurd. Uiteindelijk heb ik op het Driestarcollege te Gouda de LTS doorlopen en ik 1995 haalde ik mijn diploma elektrotechniek.

Natuurlijk wilde ik toen aan het werk want ik was een stoere vent en ik kon in Zoetermeer bij Bos autoschade aan de slag als leerling autoschadehersteller.

Lekker elke dag werken en 1 dag in de week naar school om toch nog maar meer diploma's te halen.

In 1998 begon ik het gevoel te krijgen dat ik met leren meer had kunnen bereiken.

Die auto's stonden er elke dag weer en ik besloot een opleiding bij het korps mariniers te volgen.

In maart 1998 begon de opleiding en na een zware 8 maanden heette ik niet langer Stefan maar marinier 1 algemeen van Krimpen.

Vervolgens heb ik een vierjarig contract uitgediend en onder andere oefeningen in Noorwegen, Schotland, Egypte, Aruba en Duitsland gevolgd.

Ook ben ik op uitzending geweest in Albanië, Kosovo en Macedonië.

Van 2000 tot 2001 heb ik een jaar op Curaçao gediend.

Een van de spannendste dingen was dat ik parachutist ben geworden. Maar genoeg stoere verhalen, in 2000 hebben mijn vrouw en ik elkaar ontmoet in Den Helder.

Zij was en is in dienst van de Marine heeft verschillende reizen gemaakt en zit nu alweer een paar jaar op vliegkamp de Kooy in den helder,

Daar maakt zij zich nuttig bij de bekende reddingshelikopters (de Lynxhelikopters) die mensen in nood in de kustgebieden uit het water of van een boot oppikken.

In 2006 ben ik getrouwd met Hannah de Boer.

We hebben 2 kinderen, een zoon van 3 (Jesse) en een dochter van 1 (Marin)

In 2002 ben ik uit dienst gegaan en ben mij toch weer bezig gaan houden met autoschade.

In 2004 ben ik richting Friesland vertrokken daar komt mijn vrouw ook vandaan.

Ik lees het vaker in de persoonlijke stukjes maar het is erg rustig hier vergeleken bij de drukke randstad. We gaan regelmatig even op familiebezoek in Rotterdam en omstreken en dat is altijd erg gezellig.

Ondertussen ben ik de Friese taal machtig en kan het goed spreken en verstaan

We wonen in een klein dorpje genaamd Easterein (Oosterend) dit ligt tussen Sneek en Bolsward.

Op het moment ben ik bezig mijn eigen autoschadebedrijf op te starten in Bolsward.

Auto's zijn mijn hobby en ik bezit ook enkele klassieke auto's waar ik graag tijd in steek om ze weer helemaal in orde te maken.

Hopelijk hebben jullie kunnen lezen dat deze kwajongen toch nog erg goed terecht is gekomen.

De hartelijke groeten van Familie van Krimpen út Easterein

Oant sjen (tot ziens)

(JEUGD)HERINNERINGEN

Dan komt nu de veertiende editie van Jeugtherinneringen van (oom) Jaap van der Slikke (02-00-00). Inmiddels is het een heel boekwerk geworden.

Jeugtherinneringen 14

De hongerwinter (vervolg)

(Tante) Nel vertelde mij dat tante Mietje niet gekleed was zoals op de foto van de Zeeuwse klederdracht te zien was. Behalve de muts en de kap was ze geheel in het zwart.

Dat dacht ik ook wel, maar ik kon daar geen foto van vinden, denk er dus maar een zwart hesje bij.

De winter van '44-'45 was heel streng, het zag er buiten ongeveer uit als nu, maar het was veel kouder, het vroom regelmatig 15 graden of meer en binnenshuis vroom het ook, want er was geen verwarming. Toch moest ik er uit en hoe? Nou ik had geen jas, geen muts, geen sjaal, geen handschoenen, geen lange broek en geen schoenen, wat had ik dan wel aan?....

Één hemdje zonder mouwen, een katoenen overhemdje zonder mouwen, een opnieuw gebreide trui van half versleten uitgehaalde wol, een korte broek, kniekousen ook van uitgehaalde wol en als schoenen een soort houten sandalen. (klompschoenen genoemd)

Zo gekleed moest ik gaarkeukensoep halen en 's middags na het eten naar het terrein tegenover de gasfabriek om tussen de sintels uit de gasoven naar halfverbrande stukjes kolen te zoeken, die nog wilden branden in het mini noodkacheltje waarop de gaarkeukensoep werd bijgewarmd. Dat was veel werk want er waren zeer veel gegadigden, die allemaal in de berg as aan het wroeten waren en er waren nauwelijks bruikbare kooltjes te vinden.

Hier gebeurde dat ook, maar dit is ergens in Rotterdam

Maar op een gegeven moment ging dat mis, ik liep een snee in mijn linkerduim op en dat ging ontsteken, ja...en verband en desinfecteermiddelen waren er niet, dus werd geïmproviseerd met een afgescheurde strook van een luijer.

Maar door het ontbreken van geneeskracht door ondervoeding en gebrek aan vitamines, werd de ontsteking steeds groter, tenslotte was de hele duim één grote verschrikkelijk pijnlijke ontsteking.

Toen pas was het tijd om naar de huisarts te gaan, omdat pa en ma bang werden voor bloedvergiftiging, die heeft de sterk gezwollen duim opengesneden, alle pus er uit geknepen, kalk meegegeven dat opgelost moest worden in water en waar ik elke dag enige tijd mijn duim in moest weken. (daarvan wordt de huid zachter en breekt gemakkelijker open)

De volgende dag echter was de ontsteking weer helemaal terug en moest ik weer naar de huisarts die dezelfde behandeling verrichtte, duim opensnijden en leegknippen en dat ging daarna gedurende ongeveer veertien dagen zo door.

Tenslotte is ma (oma) een keer meegegaan en zei de arts dat hij het niet meer zag zitten en dat de duim, als er na het weekend nog geen verbetering zou zijn, geamputeerd zou moeten worden.

Waarschijnlijk daardoor geschrokken denk ik dat er thuis meer zorg aan is besteed want inderdaad ging het daarna heel langzaam wat beter en is de duim toch volledig genezen.

Pa (opa) was dus gedetacheerd bij de melkfabriek Hollandia aan de Oosthavenkade het personeel daar kreeg één keer per week een halve liter tomatensoep. (dat was heerlijke soep, want ik heb er stiekem van geproefd)

Maar pa (opa) at dat niet op, hij nam 's morgens een pannetje mee, liet het daar in scheppen en ik moest dat om ongeveer in de loop van de ochtend ophalen, hij had dat bestemd voor ma (oma) omdat zij het harder nodig had, want ze was toen in verwachting van Maarten. (oom Maarten)

Het was echt een Tantalus kwelling om van die soep af te blijven, vooral nadat ik het één keer had geproefd.

Op een keer, het was toen even wat minder koud, hoewel er natte sneeuw viel, ben ik samen met ma (oma) de boer op geweest. Waarom... wel ma (oma) had een kinderwagen vol, nog wel met een kop er op, aan suikerbietenschillen opgespaard.

Zij wilde proberen bij een boer te ruilen voor melk, dus moest ik mee om de zware kinderwagen te duwen door een laagje natte sneeuw en dat viel niet mee, want ma (oma) had er geen kracht voor.

Het was zo'n kinderwagen

Dus gingen we naar de Zuidbuurtseweg, want daar waren veel boerderijen, maar bij de eerste was het al mis, er stond een Duitse soldaat met een geweer over de schouder op wacht.

Bij de tweede, de derde, de vierde, ... enz. ook, vanwege het slechte weer stonden de soldaten soms onder een afdak en kwamen tevoorschijn als wij het terrein op wilden rijden, als een boer ons zag wees hij naar de schildwacht en schudde zijn hoofd.

Toch liet ma (oma) zich niet afschrikken en liepen we weer verder, wel heel erg tegen mijn zin, want ik was nat en had het vreselijk koud.

Tenslotte na een paar kilometer (ongeveer halverwege Schipluiden) troffen we een boerderij zonder bewaking, de boer had niet veel interesse in de bietenschillen, maar wilde er toch (ik denk meer uit medelijden), één liter melk voor geven, ma (oma) wist daar met moeite anderhalve liter van te maken.

Vervelend genoeg kregen we daar maar de helft van mee, de andere helft konden we de volgende dag komen ophalen en dat betekende dus ik dat in m'n eentje weer die hele afstand heen en terug moest lopen.

Ik weet niet meer voor wie de melk bedoeld was, maar ik denk voor (tante) Hanna, die was toen ruim 1 jaar oud en zal er ook wel niet zo best aan toe geweest zijn.

Volgende keer het slot van zowel de hongerwinter als de jeugdherinneringen.

Groetjes (oom) Jaap.

DAN NOG EVEN DIT

Van **Marcel Vuijk (06-03-03)** kregen wij het volgende verzoek.

World Servants project in Bolivia

Hallo allemaal, zoals jullie wellicht al gehoord hebben ga ik (Marcel Vuijk) aanstaande zomervakantie voor drie weken naar het buitenland om daar ontwikkelingswerk te gaan doen. Nu kwamen mijn ouders (Chris Vuijk en Marjan(ne) van der Heide) met het idee om er het één en ander over in de 'Slikkertjes Nieuwsbrief' te zetten. Ik ga met de organisatie 'World Servants'. Ik zal hieronder iets meer vertellen over de organisatie en over wat ik precies zal gaan doen.

World Servants:

World Servants is een christelijke organisatie die scholen, klinieken, schoonwatervoorzieningen en huizen bouwt met hulp van groepen van jongeren en volwassenen uit Nederland. In veel ontwikkelingslanden ontbreekt het aan goede woningen of gebouwen voor onderwijs en gezondheidszorg. De toekomst van veel kinderen en volwassenen ziet er daardoor niet goed uit. World Servants wil hier verandering in brengen door deelnemers te activeren en fondsen te werven voor de World Servants projecten.

Het project:

Ik heb me aangemeld voor het 'bol10' project. Hieronder wat algemene informatie:

San José del Norte:

San José del Norte is de plaats in Bolivia waar wij lerarenwoningen gaan bouwen. De school in San José del Norte heeft acht klaslokalen. Er zijn zestien leerkrachten die aan de kinderen lesgeven. De meeste leerkrachten wonen met hun gezinnen bij de school. Dit betekent dat twee families een kleine woning moeten delen. Ze hebben erg weinig privacy. Er zijn ook zes leerkrachten die ergens anders in het dorp een kamer huren. Door de huur die ze hiervoor moeten betalen, blijft er minder geld over voor hun dagelijkse uitgaven.

Wat gaan wij doen:

Wij gaan met een groep van ongeveer 25 man daar aan de slag om woningen te bouwen voor de leraren die daar nu les geven. Hiervoor is echter wel geld nodig. Daarom dragen alle deelnemers 2400 euro bij aan het project. Om dit bedrag bij elkaar te krijgen heb ik uw hulp nodig. Ik wil u vragen mee te helpen om de leraren in Bolivia een beter bestaan te geven. U kunt de leraren helpen door mij aan 2400 euro te helpen.

Bijdrages kunnen gestort worden op de volgende gegevens:

Bank rek. nr.: 30.35.64.466 (Rabobank)

Aan: World Servants

Plaats: Wolvega

Onder vermelding van: Marcel Vuijk + BO110

Handig om te weten: World Servants is een Algemeen Nut Beogende Instelling, waardoor elke gift die rechtstreeks naar World Servants wordt overgemaakt (gedeeltelijk) aftrekbaar is van de belasting!

* Het is erg belangrijk om de vermelding 'Marcel Vuijk + BO110' erbij te doen, anders wordt uw bijdrage niet opgenomen als een gift speciaal voor mijn project, maar als een algemene gift aan World Servants.

Ik zou het tevens erg op prijs stellen indien u een gift geeft, ook op <http://ws-project.langpoot.nl/geefeengift.php> het formulier in te vullen met uw naam en bedrag, zodat ik zelf ook goed kan kijken wanneer wat is betaald en hoeveel. Dit om misverstanden te voorkomen.

Op <http://ws-project.langpoot.nl> vind u meer informatie over het project, Bolivia, de manieren waarop u mij nog meer kunt ondersteunen en hoeveel geld er al is opgehaald. Alle bedragen tellen mee, dus ook kleine bedragen zijn hartelijk welkom!

Alvast heel erg bedankt voor jullie bijdrage!
Marcel Vuijk.

Beste Marcel,

Een mooie uitdaging om in de zomervakantie wat aan ontwikkelingswerk te doen. Wij hopen dat het project goed mag slagen. Het zal best wel leerzaam zijn maar ook zal je leren een en ander te relativeren.

Wij wensen je veel succes en hopen dat vele familieleden in deze nog een bijdrage willen leveren voor dit mooie project.

JARIGE VAN DE MAAND

Voordat wij “De Jarige van de maand februari” bekendmaken eerst even een herinnering. Jullie zullen het allemaal nog best wel weten dat “De Jarige van de maand januari 2010” is:

(tante) Riekie van der Slikke-Snel (12-00-00)

(Tante) Riekie van der Slikke-Snel is voorgedragen door **Berjan, Gerrelt, Reiner, Pieter-Paul en Alissa van der Slikke** te Elspeet, kinderen van **Reinier en Hendrika van der Slikke-Westerbroek (12-03-00)**. Zij mailde ons dat (tante) Riekie op D.V. 25 januari te gedenken dat zij 63 jaar wordt. Zij hopen dat (tante) Riekie overladen wordt met leuke felicitaties.

Dan volgt hier voor de zekerheid nog even het adres van (tante) Riekie.

**(Tante) Riekie van de Slikke-Snel,
Reehorst 32,
3772 RB BARNEVELD**

Liever bellen?

0342-414944

Of mailen?

bvanderslikke@solcon.nl

Voor “De Jarige van de maand februari” kregen wij de volgende melding.

Beste oom Maarten en tante Sofia,

We weten nog mensen om de jarigen van februari te zijn. Pa en ma Mudde (oom Cees en tante Elizabeth) zijn 4 en 8 februari jarig, daarbij hopen ze 14 februari 35 jaar getrouwd te zijn. Nu zijn er vast een heleboel neven en nichten die ooit eens met hen meegevaren zijn en het zou leuk zijn om hun met één kaartje met deze drie gedenkwaardige data te feliciteren.

Hartelijke groet, Willem, Eline en kids Snoeij

Beste **Willem, Eline en Kids Snoeij (14-02-00)**.

Dat vinden wij een goed idee, dus doen wij mee!
En nu maar hopen, dat de andere ook meelopen.
Het sturen van een kaartje of een mail, dat is nooit te veel.
Dus wij durven het te gewagen, dat deze actie zal slagen.
Alleen nog even in deze rij, hun adres erbij.

Naam: (Oom) Cees en (tante) Elizabeth Mudde (14-00-00)
Adres: Jacob Catslaan 39
Woonplaats: 2902 AG Capelle aan den IJssel
Mailadressen: amare@klikSAFE.nl of jacobcats@klikSAFE.nl

TENSLOTTE

Lieve familie,

Wij hopen dat jullie allemaal goede feestdagen hebben gehad en een goede jaarwisseling. Op de valreep van het oude jaar hebben wij jullie nog een mail doen toekomen van **(tante) Hanna van der Slikke (06-00-00)** aangaande **(tante) Clazien (05-00-00)**. Gelukkig mocht tot hertoe alles meevallen alhoewel er zorgen blijven. Met deze gebeurtenissen blijkt hoe nuttig ons familienetwerk is.

Tot voorkort verzorgde **Marieke Roozendaal-van der Slikke (07-06-00)** onze **familievanderslikke.nl** site. Maar inmiddels heeft **Marieke** het een beetje druk met haar gezinnetje zodat zij haast niet toekomt om de site bij te houden. Na overleg is besloten dat ik **(Ome Maarten)** vanaf nu de site bijhoudt. Hebben jullie dus informatie voor de **familievanderslikke.nl**, dan verzoeken wij jullie deze te mailen naar **slikke@versatel.nl**. Allen alvast bedankt voor jullie medewerking.

Hartelijke groeten

(Ome) Maarten en (tante) Sophia